

Sygn. akt: II AKa 272/99

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 1999 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący	SSA Barbara Suchowska (spr.)
Sędziowie	SSA Wiesława Gawrońska SSO del. Elżbieta Mieszczkańska
Protokolant	Małgorzata Ziernicka

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. Janusza Konstantego

po rozpoznaniu w dniu 14 października 1999r.

sprawy z wniosku H. G., ur. (...) w C., córki B. i M.

w przedmiocie odszkodowania

z powodu apelacji, wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawczyni

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 02 kwietnia 1999r. sygn. akt II Ko 6/99

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

II AKa 272/99

UZASADNIENIE

H. G. złożyła wniosek o odszkodowanie za bezprawne aresztowanie przez NKWD, zesłanie jej do obozu w ZSRR i przetrzymywanie w okresie od 20 czerwca 1941r. do 15 kwietnia 1946r.

Z tego tytułu domagała się zasądzenia na jej rzecz od Skarbu Państwa kwoty 59.000 zł odszkodowania i 5.900 zł zadośćuczynienia.

Sąd Okręgowy w Częstochowie, wyrokiem z dnia 2 kwietnia 1999r. wniosku nie uwzględnił, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik wnioskodawczyni.

Podnosząc zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegającego na przyjęciu, iż wniosek nie mieścił się w ramach czasowych określonych w art. 2”a” ustawy z 23.02.1991r., a także, że istnieje poważna wątpliwość, co do samego faktu aresztowania – wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i zasądzenie na rzecz wnioskodawczyni żądanego odszkodowania, względnie o uchylenie tegoż wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Apelacyjny, w wyniku rozpoznania złożonej apelacji uznał, że nie zasługuje ona na uwzględnienie. Podstawą do zasądzenia na podstawie art. 8 ust. 2 „a” ustawy z dnia 23.02.1991r. z późniejszymi zmianami, odszkodowania jest ustalenie, że represje, o jakich mowa w tym przepisie dotknęły daną osobę za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego lub z powodu takiej działalności.

Za działalność, o której mowa wyżej, w odniesieniu do osób represjonowanych na terytorium Polski w granicach ustalonych w Traktacie Ryskim poza obecnym terytorium Polski, należy z kolei w myśl art.8 ust. 2”b” cyt. ustawy rozumieć działalność w okresie od 17 września 1939r. do 5 lutego 1946r.

Z materiałów zgromadzonych przez Sąd Okręgowy, a także oświadczeń złożonych przez wnioskodawczynię w toku rozprawy odwoławczej wynika, że nie prowadziła ona we wskazanym okresie czasu takiej działalności niepodległościowej, a represje jakie niewątpliwie ją dotknęły miały inny charakter, nie uprawniający jednak do dochodzenia roszczeń w trybie powołanej ustawy.

Do takiej działalności niepodległościowej nie można bowiem zaliczyć udzielonej z jej strony pomocy rodzinom osób wojskowych, które ukrywały się przed deportacją, o czym zeznawała wnioskodawczyni.

Z podanych wyżej względów wniosek H. G. nie mógł być uwzględniony, ponieważ nie występują po jej stronie warunki określone w cytowanych wyżej przepisach.

W tej sytuacji dalsze rozważania na temat czasokresu represji stosowanych wobec wnioskodawczyni i odniesienia go do dat wskazanych w art. 8 ust. 2”a” są zbędne wobec niespełnienia przez w/wymienioną podstawowej przesłanki uprawniającej do dochodzenia od Skarbu Państwa odszkodowania i zadośćuczynienia.